

פות בגלילות אשר ישבו בצל העץ. ילד או שניים עמדו ליד הברז, השומר נמנם על כיסא קש ישן.

"אבו ח'יזראן ממהר היום!"

כן, הג' רדא מחכה, אם אאחר יפטר אותי."

"הג' רדא לא יפטר אותך, אל תחשוש. לא ימצא בחור כמוך." "הבחורים ממלאים את הארץ כפטירות, ורק רמו אחד בידו ויעוטו עליו כזובים."

"מה אתה נושא עימך?"

"נשק! טנקים ושיריוניות! שישה מטוסים ושני תותחים!" פריך האיש בצחוק ואבו ח'יזראן נטל את הניירות בוריות וחש החוצה. "עברנו את המחסום הראשון" אמר בלבו כשהוא נכנס לחדר אחר. מקץ דקה אחת יצא מן החדר השני, וכהרף עין שאג המנוע, והחל קורע את הדממה מעל צפואן. הוא יצא לדרך.

כאשר שעטה המכונית, מותרה אחריה פס של ענני אבק, היו פניו המאובקים של אבו-ח'יזראן שטופים זיעה. השמש יקדה בעוז והאוויר היה לוהט וספוג אבק דק כקמח: "מעולם לא נתקלתי במוג'אוויר כזה". התיר את כפתורי חולצתו ואצבעותיו נגעו בשער חזהו השופע והרטוב. הדרך נת-יישרה והמכונית שוב לא ניטלתלה. הגביר את המהירות והמחוג הסתער קדימה ככלב לבן הקשור אל יתר.

הביט קדימה בעיניו הטובלות בזיעתו וניגלה ראשה של הגבעה הקטנה. מעבר לגבעה הוו תסתתר צפואן ושם שומה עליו לעצור. הוסיף ללחוץ ברגלו על הרושה והמכונית טיפסה בלי להאט. הוא חש ששירי רגלו מתקשה וכמו עומד להיקרע. האדמה אצה מתחתיו, המכונית שאגה והזוגית הבהיקה כנגד עיניו הבווערות מויעה. פיסגת הגבעה עדיין רחוקה כנצח. הווי אלי היקר, הכל-יכול, כלום ראש גבעה אחת יגרום לכל הרגשות האלה הגועשים בעורקי, השופכים את אישם על עורי המזוהם בבוץ זיעה מלוחה? אלי הגדול, שלא היית עמי מעולם, שלא הבטת בי מעולם, שאני לא מאמין בך כלל: כלום תהיה כאן אך הפעם הזאת? הפעם הזאת בלבד?

פלבל בעיניו במהירות כדי להסיר את הזיעה מעפעפיו וכאשר פקחן שוב עמדה הגבעה מנגדו. הגיע לפסגה וכיבה את המנוע. הניח למכונית להחליק מעט, אחר-כך עצר אותה וקפץ מן הדלת אל גב המיכל.

מרואן יצא ראשון. הרים את זרועותיו ואבו-ח'יזראן משכו בתנועות מגושמות והניחו שרוע על גג המיכל. אבו-קייס הוציא את ראשו וניסה לצאת אך משלא הצליח, הושיט את זרועותיו והניח לאבו-ח'יזראן למשוך אותו. אסעד יצא בכוחות עצמו. הוא היה בלי חולצה.

התיישב אבו-ח'יזראן על גב המיכל הלוהט והתנשם בכבדות. גדמה היה עליו שהוקין בכמה שנים. בינתיים החליק אבו-קייס באיטיות על הגלגלים והשתרע מלוא קומתו בצל

המכונית. אסעד עמד רגע קט שואב אוויר מלוא ראותיו, גדמה היה שביקש לומר דבר-מה. — "אוף! האוויר כאן קר ממש!" אמר לבסוף.

היו פניו סמוקים ורטובים ומכנסיו שטופי-זיעה; חזהו מוכ-תם היה בחלודה, ודמה לחזה מגואל בדם. מרואן קם וירד באיטיות בסולם הברזל. היו עיניו אדומות וחזהו צבוע בחלודה. בהגיעו לאדמה הניח את ראשו על ירכו של אבו-קייס ומתח את גופו באיטיות לצד הגלגל. רגע לאחר מכן הלך אסעד בעקבותיו ולבסוף אבו-ח'יזראן. שניהם ישבו וראשיהם על ברכיהם המקופלות.

"זה היה מפחיד?" שאל אבו-ח'יזראן לאחר שהות-מה.

איש לא השיב. השיט מבטו על פניהם החיוורים החתומים; לולא חזהו המתרומם של מרואן ולולא נשימתו השורקת של אבו-קייס היה חושב אותם למתים.

אמרתי לכם שבע דקות. זה לא נמשך יותר משש."

הביט בו אסעד בקרירות, בעוד מרואן פקח את עיניו מבלי שייבט בדבר-מה. אבו-קייס סובב את פניו לצד אחר.

"אני נשבע לכם בהן צדקי שש דקות! הבט בשעון, אסעד! שש דקות בדיוק! הבט! מדוע אתה לא רוצה לה-ביט? אמרתי לכם, אמרתי מההתחלה, ועכשיו אתם חושבים שרימית אתכם... הגה השעה הבט."

הרים מרואן את ראשו והשעינו על זרועותיו, הוא הביט, בהטותו את ראשו קלות לאחור, בכיוון אבו-ח'יזראן. לא גראה שראה בבירור.

"האם ניסית לשבת שם שש דקות?"

"אמרתי לכם..."

"וזה לא היה שש דקות."

מדוע לא תביט בשעון? מדוע? הבט בו ותפסיק לנעוץ בי עיניים כמשוגע!"

"שש דקות", אמר אבו-קייס, "כל הזמן ספרתי, מאחד לשי-שים. ספרתי שש פעמים... בפעם האחרונה ספרתי לאט מאד". הוא דיבר בקול נמוך ואיטי.

"מה לך אבו-קייס? אתה חולה?" שאל אסעד.

"אני? לא. אני רק נושם את מנת חלקי באוויר."

עמד אבו-ח'יזראן וניער את החול ממכנסיו, אחר-כך נתן את ידיו על מותניו והעביר את מבטו על פני השלושה: "בואו גלך. אסור לבזבו זמן. לפניכם בית-מרחץ תורכי נוסף עוד מעט."

התנער אבו-קייס ושם פניו לעבר תא הנהג, אסעד טיפס על סולם הברזל ואילו מרואן נשאר יושב בצל. "אתה לא רוצה לקום?" אמר אבו-ח'יזראן.

"אולי נגוח מעט?"

"נגוח מספיק כשנגיע, לא לפני כן", צעק אסעד מלמעלה. אבו ח'יזראן הפליט צחוק רם וטפח על כתפו של מרואן: "בוא, שב לצד אבו-קייס. אתה רזה ולא תפריע לנו. אתה עייף מאודי."

מרואן קם ועלה לשבת לצד אבו-קייס. אבו-ח'יזראן הפריח צעקה בטרם יסגור את הדלת:

"לבש את חולצתך אסעד. אחרת תישרף בשמש!" "אמור לו שישאיר את מכסה התנור פתוח, אולי יתקרר", אמר מרואן.

"והשאיר את מכסה המיכל פתוח!" שב וצעק אבו-ח'יזראן ברוח בדוחה.

המנוע הרעים והמכונית הגדולה החלה מלבה מאחוריה קו של ערפל שהיה מתרומם ונמוג בשרב ●

מערבית: דינאלה ברפמן, יאני דמיאנוף

חברת מגדלי "פריזה" בע"מ

יצואן מצטיין 1968

מופז מוצרי "פריזה" בע"מ

יצואנים

יצרני

פלחי ומיצי הדרים

שימורי ירקות ופירות

חדרה ● ת.ד. 91 ● טל. 063—32627/8/9

טלקס 46314